

Sygn. akt XII Ga 59/09

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2009 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SO Andrzej Ganiewski

Sędzia: SO Robert Jurga (spr.)

Sędzia: SR del. Małgorzata Szmudzińska

Protokolant: protokolant Rafał Czopek

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2009r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy ze skargi Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie

przy uczestnictwie Spółdzielni Inwalidów Naprzód w Krakowie

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych z dnia 14 stycznia 2009 r. sygn. akt KIO/UZP 1512/08

oddala skargę.

Sygn akt. XII Ga 59/09

UZASADNIENIE

Spółdzielnia Inwalidów „Naprzód” w Krakowie wniosła w dniu 24 grudnia 2008 r. do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych odwołanie od czynności Zamawiającego : Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie - Collegium Medicum w sprawie oddalenia jej protestu o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na wykonanie usług sprzątnia oraz obsługi szatni na Wydziale Farmaceutycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego - Collegium Medicum przy ul. Medycznej 9 w Krakowie.

Odwołująca zarzuciła Zamawiającemu naruszenie art. 7 ust. 1 ustawy Pzp, art. 89 ust. 1 pkt 4 oraz art. 90 ust. 3 tej ustawy w stosunku do jej oferty oraz naruszenie art. 91 ust. 1 Pzp poprzez wybór oferty najkorzystniejszej z pominięciem oferty Protestującej. W oparciu o takie zarzuty Odwołująca domagała się uchylecia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz dokonania ponownej oceny oferty i wyboru oferty najkorzystniejszej z uwzględnieniem oferty Protestującej jako niepodlegającej odrzuceniu.

W uzasadnieniu swojego odwołania podała Odwołująca, że Zamawiający pismem z dnia 17 listopada 2008 r. oddalił jej protest jako bezzasadny nie podając żadnych nowych argumentów na jego bezzasadność i nie odnosząc się do żadnego z argumentów przedstawionych w treści protestu na naruszenie przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. Odwołująca wskazała, iż Zamawiający chcąc uzyskać informacje dotyczące elementów oferty mających wpływ na wysokość jej ceny powinien zwrócić się o wyjaśnienia w trybie art. 90 ust. 1, a nie w trybie art. 87 ust. 1 przewidującego rygor odrzucenia oferty w związku z niezłożeniem wyjaśnień. Podniosła także Odwołująca, iż załączyła wymaganą „kalkulację ceny” zgodnie z wzorem zawartym w załączniku do oferty, przedstawiając w niej składniki mające wpływ na wysokość ceny. Nie było zatem podstaw do odrzucenia przez Zamawiającego oferty, skoro wszystkie wymagane informacje zawarte zostały w jej treści, poparte jeszcze dodatkowo wyjaśnieniami w pismach z dnia 28.11.2008 r. oraz z dnia 30.11.2008 r. W ocenie Odwołującej odrzucenie jej oferty w trybie art. 89 ust. 1 pkt 4 należy uznać za nieuprawnione, skoro Zamawiający oparł ten zarzut nie na kwocie podanej w ofercie ale na własnych wyliczeniach, które nie znajdują odzwierciedlenia w przedstawionej przez Odwołującą „kalkulacji ceny”. Wskazała również Odwołująca, że odrzucenie oferty, która w stosunku do oferty wybranej jako najkorzystniejsza jest niższa zaledwie o 0,0005 %, należy jej zdaniem postrzegać, jako świadome działanie Zamawiającego mające na celu zawarcie umowy z góry upatrzonym Wykonawcą. Odwołująca oświadczyła także, iż posiada interes faktyczny i prawny we wniesieniu odwołania, ponieważ jej oferta zawiera najniższą cenę, a zatem w przypadku uwzględnienia odwołania - wobec wskazania przez zamawiającego w SIWZ, iż wybór najkorzystniejszej oferty zostanie dokonany jedynie w oparciu o cenę brutto - również jest ofertą najkorzystniejszą.

Wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009 r. Krajowa Izba Odwoławcza przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych, uwzględniła odwołanie, unieważniła wybór najkorzystniejszej oferty i nakazała ponowną ocenę ofert oraz wybór najkorzystniejszej oferty z uwzględnieniem oferty Odwołującej, obciążając kosztami postępowania zamawiającego Uniwersytet Jagielloński w Krakowie - Collegium Medicum.

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia Krajowa Izba Odwoławcza wskazała przede wszystkim, iż Odwołująca posiada interes prawny we wniesieniu odwołania, ponieważ jej oferta posiada najkorzystniejszą cenę w rankingu ofert, przy uwzględnieniu ceny jako jedynego kryterium oceny ofert. Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, iż pismem z dnia 25 listopada 2008 r. Zamawiający na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy, wezwał Odwołującą do złożenia wyjaśnień dotyczących treści złożonej oferty, w szczególności w zakresie kosztów pracowniczych, w tym przyjętej ilości zatrudnionych do kalkulacji wynagrodzenia z uwzględnieniem wykazu osób załączonego do oferty. W piśmie z dnia 28 listopada 2008 r. Odwołująca podała, iż nie zmienia ilości osób podanych do sprzątnięcia w stosunku do Wykazu osób załączonego do oferty, a zawarta stawka roboczogodziny i innych kosztów pozwala na ocenę ofert oraz wybór najkorzystniejszej oferty. Ponadto wskazała Odwołująca, że podanie szczegółowych wyliczeń stawki roboczogodziny, kosztów środków czystości, materiałów sanitarnych, kosztów ogólnych i innych spowodowałoby zmianę treści oferty, co jest sprzeczne z treścią SIWZ. Zamawiający kolejnym pismem z dnia 28 listopada 2008 r. ponownie zażądał danych oraz wyliczeń pod rygorem odrzucenia oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy. Odwołująca w piśmie datowanym na dzień 30 grudnia 2008 r. (prawidłowo winno być 30 listopada 2008 r.) przedstawiła szczegółowe wyliczenie stawki brutto za roboczogodzinę oraz dodała, że pozostałe koszty zgodnie z przedstawioną kalkulacją ceny w skali jednego miesiąca wynoszą 33.991,04 zł. Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła także, że pismem z dnia 4 grudnia 2008 r. Zamawiający zawiadomił Odwołującą o wyborze najkorzystniejszej oferty Firmy Handlowo-Usługowej „GAWEL” w Krakowie oraz o odrzuceniu oferty Odwołującej na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy ze względu na rażąco niską cenę podając jednocześnie, że w kalkulacji ceny oferty w pozycji podsumowującej koszty pracownicze jako koszt miesięczny podano kwotę 33.991,04 zł, a kwota ta nie stanowi iloczynu podanych w kalkulacji 15 osób, liczby godzin 168 oraz stawki 8,81

zł za roboczogodzinę. Zdaniem Zamawiającego podane przez Odwołującą informacje nie zawierają wymaganych wyliczeń, zatem nie stanowią wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny. Zgodnie z wyliczeniami dokonany przez Zamawiającego cena oferty powinna wynieść 1.676.532,96 zł, a Odwołująca nie złożyła wyjaśnień w zakresie kalkulacji ceny oferty pozwalających na ustalenie w jaki sposób została ta cena wyliczona, w szczególności jak została wyliczona kwota 33.991,04 zł. Zdaniem Krajowej Izby Odwoławczej Zamawiający ustalił wartość zamówienia na kwotę 3.328.552,74 zł, a oferta Odwołującej sporządzona w dniu 14 listopada 2008 r. zawierała najkorzystniejszą cenę w wysokości 2.735.783,36 zł, przy czym kolejny wykonawca zaproponował kwotę do niej bardzo zbliżoną. Cena podana przez Odwołującą w ofercie nie została zakwalifikowana przez Zamawiającego jako rażąco niska, który na podstawie kalkulacji indywidualnej ceny załączonej do oferty Odwołującego dokonał przeliczenia ceny ofertowej i ustalił nową cenę w ofercie na kwotę 1.676.532,96 zł, nie informując o dokonaniu poprawek w ofercie i nie uzyskując zgody Odwołującej na zmianę ceny podanej w ofercie. Zamawiający po dokonaniu własnego wyliczenia ceny oferty, zakwalifikował wyliczoną przez siebie cenę oferty jako rażąco niską i odrzucił ofertę Odwołującej na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy.

W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej Zamawiający nie postawił zarzutu rażąco niskiej ceny oferty w trybie art. 90 ustawy, a żądając od Odwołującej wyjaśnień w zakresie sposobu kalkulacji ceny, powoływał się na art. 87 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym niedopuszczalne jest w toku udzielania wyjaśnień prowadzenie negocjacji pomiędzy zamawiającym a wykonawcą oraz dokonywanie jakichkolwiek zmian w treści oferty. Zamawiający kierując do Odwołującej dwa pisma z 25 i 28 listopada 2008 r. żądał sporządzenia szczegółowych wyliczeń, co do podanych cen w kalkulacji indywidualnej, a odnoszących się do kosztów pracy, kosztów środków czystości, środków sanitarnych, kosztów ogólnych oraz zarządu i na podstawie ich analizy dokonał nowego wyliczenia kosztów osobowych w skali miesiąca, które powinny wynosić 22.201,20 zł, a nie 33.991,04 zł. W oparciu o takie wyliczenie kosztów osobowych Zamawiający zmniejszył całość wynagrodzenia ofertowego bez zgody Odwołującej. Zamawiający żądając szczegółów kalkulacji od Odwołującej, jednocześnie nie wystąpił do niej o wyrażenie zgody na zmianę ceny w sposób przewidziany w art. 87 ust. 2 ustawy, ale w zakresie oczywistych omyłek rachunkowych. Zdaniem Izby, poza ww. przypadkiem przypisy ustawy nie przewidują możliwości zmiany ceny ofertowej przez Zamawiającego. Zdaniem Krajowej Izby Odwoławczej, nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko Zamawiającego, co do nieprawidłowo dokonanych wyliczeń przez Odwołującą kosztów osobowych w skali miesiąca, a przedstawionych w kalkulacji indywidualnej do oceny. Przedstawione przez Odwołującą dane liczbowe w poszczególnych pozycjach tabeli, nie wskazują na nieprawidłowe wyliczenie kosztów miesięcznych w kwocie 33.991,04 zł. Odwołująca nie podała w tabeli wszystkich składników kosztów osobowych, a w wyjaśnieniach podtrzymała, że koszty wymienione w tabeli w skali miesiąca są takie same jak podane zostały w ofercie. Ponadto Zamawiający uwzględniając udział tylko 15 osób, dokonał wyliczenia kosztów osobowych w sposób nieprawidłowy, nie uwzględnił bowiem faktycznie większej ilości osób biorących udział w realizacji zadania niż to wynika z kalkulacji indywidualnej. W ocenie Izby koszt osobowy jako element kalkulacyjny kosztów, może stanowić jedynie podstawę do oceny ofert w zakresie ich porównywalności lub rażąco niskiej ceny, ponieważ Zamawiający będzie rozliczał wykonanie umowy według faktycznie sprzątniętej powierzchni obiektów. Zamawiający nie wykazał bowiem, iż w ofercie Odwołującej suma wszystkich kosztów nie odpowiada cenie usługi wyliczonej według sumy wszystkich powierzchni do sprzątania, co mogłoby stanowić podstawę do zarzutu nieprawidłowo wyliczonej ceny, gdyż rozliczenia dokonywane będą według powierzchni zadysponowanej w poszczególnych miesiącach do sprzątania. Dlatego też, zdaniem Izby czynności Zamawiającego polegające na przeliczeniu kosztów osobowych i ich obniżeniu, dokonane na podstawie art. 87 ust. 1 i art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy i skutkujące odrzuceniem oferty Odwołującej jako oferty zawierającej rażąco niską cenę nie znajdują uzasadnienia.

Powyższy wyrok Krajowej Izby Odwoławczej w całości skargą zaskarżył Zamawiający wnosząc o jego zmianę i oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów poniesionych przez Skarżącego w postępowaniu odwoławczym przed Krajową Izbą Odwoławczą, a także zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania skargowego, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił Zamawiający-Skarżący naruszenie:

1. art. 188 ust. 7 ustawy Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. nr 223 poz. 1655 z późn. zm.) poprzez błędne i nie znajdujące oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym, uznanie przez Krajową Izbę Odwoławczą, że wyliczenie kosztów osobowych zostało dokonane przez Odwołującego Wykonawcę prawidłowo i nie miało wpływu na ustalenie ceny oferty, pomimo że koszty pracownicze są głównym składnikiem kosztów mających bezpośrednie przełożenie na cenę oferty;
2. art. 188 ust. 7 Pzp poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego skutkujące błędnym wnioskiem, że Zamawiający nie postawił Wykonawcy zarzutu rażąco niskiej ceny oferty i nie zwrócił się w formie pisemnej do wykonawcy o udzielenie wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny, pomimo wystosowania przez Zamawiającego pism z dnia 25 listopada 2008 r. i 28 listopada 2008 r.;
3. art. 191 ust. 1a Pzp poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w niniejszej sprawie, które skutkowało uwzględnieniem odwołania, pomimo braku naruszenia przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania;
4. art. 7 ust. 1, art. 89 ust. 1 pkt 4, art. 90 ust. 3 Pzp poprzez uznanie, że Zamawiający naruszył wskazane przepisy ustawy.

W uzasadnieniu skargi Skarżący podniósł, że jedynym kryterium wyboru oferty najkorzystniejszej była cena oferty brutto. Zamawiający jako jednostka sektora finansów publicznych zobowiązany jest do stosowania Pzp i dokonywania wydatków w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów. Skarżący chcąc mieć możliwość oceny, czy proponowana kwota jest ceną realną, a Wykonawca będzie w stanie należycie wykonać zobowiązanie, sformułował w wymogach ogólnych SIWZ, załączniku nr 1 do oferty oraz wzorze do umowy ściśle wymagania odnośnie sposobu ustalenia ceny. Założeniem Zamawiającego było także, aby suma wszystkich kosztów z kosztorysu odpowiadała cenie usługi netto wyliczonej na podstawie kalkulacji. Natomiast określone we wzorze do umowy wynagrodzenie nie miało charakteru ryczałtowego, lecz było ściśle powiązane z faktycznie wysprzątaną powierzchnią co potwierdzały zapisy § 1 ust. 2, 3, 8 i 9 oraz § 3 ust. 3 umowy. Zasadne więc było zdaniem

Skarżącego twierdzenie, że wynagrodzenie będzie obliczane miesięcznie na podstawie zestawienia faktycznie posprzątananej powierzchni. Kwota wskazywana przez Wykonawców w ofertach nie była zatem ceną, lecz stanowiła zbiorczą, orientacyjną i graniczną wartość umowy. Skarżący wskazał również, iż jego założeniem oraz wymogiem było, aby koszty znalazły przełożenie na ustalone wynagrodzenie. Końcowa cena usługi ustalana jest po uprzedniej kalkulacji wszelkich kosztów, a koszty usługi stanowią podstawę kalkulacji ceny usługi. Żądając kosztorysu Zamawiający mógł więc ocenić rzetelność wyliczenia ceny, weryfikację kosztów Wykonawcy, a tym samym realność proponowanej ceny. W ocenie Skarżącego błędne było również przyjęcie, że faktycznie Wykonawca podał 21 osób zamiast wskazanych w kalkulacji 15, podczas gdy uzyskane wyjaśnienia prowadzą do wniosku, że rzeczywista liczba pracowników spełniających wymogi Zamawiającego w zakresie realizowanego zamówienia jest mniejsza (12 osób). Skarżący wskazał także, iż Krajowa Izba Odwoławcza pominęła okoliczność wskazania niższej stawki za roboczo-godzinę w porównaniu do innych ofert, jak również pominęła kluczową kwestię, a mianowicie, że to wynagrodzenie pracowników jest głównym składnikiem kosztów Wykonawcy wpływającym na kalkulację ln^2 . Dlatego w ocenie Skarżącego, za błędne i nie znajdujące oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym, oraz sprzeczne z zasadami logiki, doświadczenia życiowego oraz racjonalnego prowadzenia działalności gospodarczej należy uznać twierdzenie Krajowej Izby Odwoławczej, iż wyliczenie kosztów przez Spółdzielnię Inwalidów „Naprzód” było prawidłowe i nie miało wpływu na ustalenie ceny oferty.

Skarżący wskazał także, iż ze względu na wątpliwości co do kosztorysu i jego przełożenia na cenę, dwukrotnie wystąpił o wyjaśnienie do Wykonawcy. Drugie z wezwań zawierało lgor odrzucenia oferty z powodu rażąco niskiej ceny, co dowodzi, że wezwanie takie należy interpretować jako wezwanie w trybie wyjaśnienia wątpliwości odnośnie rażąco niskiej ceny.

Według Skarżącego naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć

istotny wpływ na wynik postępowania, to takie naruszenie, które przykładowo powodowało wybór innego wykonawcy. Natomiast zdaniem Skarżącego taka sytuacja nie ma miejsca, także z takiej przyczyny, że oferta Spółdzielni Inwalidów „Naprzód” i tak podlegałaby odrzuceniu, a to na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 tj. w wyniku błędnego obliczenia ceny, względnie niezgodności z SIWZ wskutek niespełnienia wymogu zgodności kosztów z kalkulacją szczegółową w ujęciu miesięcznym. W ocenie Zamawiającego fakt przeliczenia kosztów i uwzględnienia ich wpływu na cenę nie tylko nie doprowadził do naruszenia art. 7 ust. 1 Pzp, ale wręcz przeciwnie zapewnił zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wszystkich wykonawców. W odpowiedzi na skargę Zamawiającego, Odwołująca wniosła o oddalenie skargi w całości jako bezzasadnej i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Zdaniem Odwołującej, powoływanie się przez Skarżącego w skardze na inne, czysto hipotetyczne przesłanki odrzucenia oferty Odwołującej jest chybione, skoro Skarżący odrzucił ofertę Odwołującej z uwagi na rażąco niską cenę na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4 Pzp. Słusznie w ocenie Odwołującej, Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że cena wynikająca z oferty Skarżącej wynosi 2.735.783,36 zł i tylko taka cena mogła być przedmiotem oceny dokonywanej przez Skarżącego. Skarżący samodzielnie dokonał przeliczenia ceny ofertowej Odwołującego i na podstawie własnych wyliczeń uznał, iż cena ta powinna wynosić 1.676.532,96 zł. O dokonaniu poprawek w ofercie nie powiadomił jednak w trybie art. 87 ust. 2 Pzp i nie uzyskał zgody Odwołującej na zmianę ceny podanej w ofercie. Takie postępowanie Skarżącego nie miało żadnych podstaw prawnych. Ponadto w ocenie Odwołującej, podana w ofercie cena 2.735.783,36 zł, jest ceną prawidłowo skalkulowaną, co potwierdziła także Krajowa Izba Odwoławcza. Odwołująca stwierdziła także, że Skarżący w toku postępowania nie zwrócił się do niej o udzielenie wyjaśnień w trybie art. 90 ust. 1 Pzp. Nie miał więc prawnej możliwości odrzucenia oferty Odwołującej z powodu rażąco niskiej ceny - nawet jeśli można byłoby uznać, że cena wynikająca z oferty Odwołującej była rażąco niska. Zastosowany przez Skarżącego tryb zabrania bowiem prowadzenia negocjacji pomiędzy zamawiającym a wykonawcą oraz dokonywania jakichkolwiek zmian w treści oferty, przede wszystkim jednak nie daje podstaw do odrzucenia oferty.

Po rozpoznaniu skargi Sąd Okręgowy w Krakowie zważył, co następuje:

Skarga złożona przez zamawiającego jest nieuzasadniona i jako taka została oddalona. Krajowa Izba Odwoławcza w sposób rzetelny dokonała oceny ustalonego w sprawie stanu faktycznego stwierdzając zasadnie, iż w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego szereg czynności podjętych przez zamawiającego naruszyło przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. tj. z 2007 r. nr 223 poz. 1655 z późn. zm.). Żaden z zarzutów zgłoszonych przez zamawiającego złożonej przez niego skardze nie jest uzasadniony. Uszło bowiem jego uwadze, że posługiwanie się przepisami ustawy wymaga szczególnej dbałości o zachowanie wymogów formalnych, od których ustawodawca uzależnia uznanie procedury zamówienia publicznego za spełniającą zasady określone w art. 7 - 10 Pzp a zwłaszcza art. 7 tej ustawy. Nie chodzi tutaj zdaniem Sądu Okręgowego jedynie o zapewnienie transparentności dysponowania środkami publicznymi ale także o ochronę praw uczestników tej procedury tak aby w sposób adekwatny do sytuacji faktycznej i prawnej mogli podejmować w niej czynności odpowiednie dla swoich interesów. W ocenie Sądu Okręgowego zamawiający nie postawił ofercie Spółdzielni zarzutu rażąco niskiej ceny w trybie art. 90 ustawy lecz żądał jedynie wyjaśnień co do sposobu kalkulacji ceny. Okoliczność ta ma istotne znaczenie w niniejszej sprawie albowiem zarzut rażąco niskiej ceny z art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy został powołany przez zamawiającego jako podstawa do odrzucenia oferty Spółdzielni. Prawidłowość tej decyzji zamawiającego musi być zatem oceniana przez pryzmat zastosowania przez niego właściwej procedury stawiania takiego zarzutu. Z treści pism zamawiającego z dni 25 i 28 listopada 2008 r. wynika, iż nie został postawiony Spółdzielni zarzut rażąco niskiej ceny w trybie art. 90 ustawy lecz ten powoływał się w nich na art. 87 ustawy, dotyczący innego problemu interpretacji treści oferty. Zadając nieprecyzyjne pytanie zamawiający otrzymał adekwatną do niej odpowiedź. Wyprowadził jednak z niej zbyt daleko idące konsekwencje dla prawidłowości oferty Spółdzielni, których podstawę nie może stanowić art. 89 ust. 1 pkt 4 Pzp. W ocenie Sądu Okręgowego skorzystanie z określonej w tym przepisie sankcji musi zostać poprzedzone żądaniem wyjaśnień od oferenta w trybie art. 90 Pzp. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika aby działania w tym trybie zostały przez zamawiającego podjęte. Uzyskaną odpowiedź Spółdzielni zamawiający

wykorzystał dla opracowania swoich wyliczeń prawidłowości jego oferty. Problem polega jednak na tym, iż ustalić co do tego jaka oferta została mu złożona przez Spółdzielnię, zamawiający dokonał samodzielnie bez uzyskania na to zgody tej pierwszej. Mógłby to zrobić w sytuacji gdyby w treści oferty znalazły się oczywiste omyłki rachunkowe, o których mowa w art. 87 ust. 2 pkt.1 Pzp, niezwłocznie zawiadomił ją o tym i uzyskał na powyższe działania jej akceptację. Nie ulega wątpliwości, iż działania takie nie zostały podjęte a Spółdzielnia nie wyraziła na nie zgody podtrzymując w toku całego postępowania konsekwentnie cenę zgłoszoną w swojej ofercie. Zamawiający nie był zatem uprawniony do dokonywania korekt w ofercie Spółdzielni i zastosowania na tej podstawie sankcji w postaci odrzucenia oferty Spółdzielni. Powyższe okoliczności w wystarczającym stopniu przesądzają o bezzasadności skargi.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 198 ust. 2 Pzp oraz art. 385 Kpc.

Na oryginale w a: -a; a- ie.
·t/y/ y*Zgodność z ossnahidz-r